

ת"פ 44864/12/17 - מדינת ישראל נגד נועם בן סימון, יקיר בן סימון

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 44864-12-17 מדינת ישראל נ' בן סימון ואח'
תיק חיצוני: 553841/2017

לפני כב' סגנית הנשיאה, השופטת נגה שמואלי מאיר
המאשימה מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד עמית חומרי
נגד הנאשמים
1. נועם בן סימון
2. יקיר בן סימון
באמצעות עו"ד אביחי חג'בי

החלטה

בעניינו של הנאשם 1

א. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

- לפני בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר הנאשם לביטול התנאים המגבילים בהם הוא נתון.
- המאשימה מתנגדת לבקשה, תוך שמדגישה את חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, נסיבות ביצועה, וכי לא בשלה העת להקל בתנאיו המגבילים לאור רמת המסוכנות הנשקפת הימנו לשיטתה, ולאור העובדה כי הלה נמצא אך בראשיתו של ההליך הטיפולי. מה עוד שלשיטת המאשימה התנאים המגבילים הוקלו בעניינו של הנאשם אך בחודש מאי 2018, כך שלא חל כל שינוי מאז ועד היום המצדיק היעדרות לבקשה.

ב. כתב האישום בעניינם של שני הנאשמים

- הנאשם 1 והנאשם 2 הינם אחים. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 16.12.2017 בסמוך לשעה 02:00, בילו המתלוננים במועדון באשקלון עם חברים. בשלב מסוים, חלפו הנאשמים ליד המתלון ואחד מהם התנגש במתלון שהחזיק כוס בירה בידו. כתוצאה מכך הבירה נשפכה על המתלון. משפנה המתלון לאחד מן הנאשמים ואמר לו: "תיזהר בפעם הבאה", אחד מן הנאשמים קילל את המתלון בכך שאמר לו: "אתה רוצה לעשות עם זה משהו".
- בהמשך לכך, ומחוץ למועדון, החלה להתפתח קטטה במהלכה הכה חברו של המתלון את הנאשם 2 בפניו וגרם לו לחבלה בגבה. בהמשך לכך, נזרק בקבוק לעברו של אותו חבר ופגע בו. עוד ובהמשך, תקפו הנאשמים את המתלון בצוותא חדא בכך שהנאשם 2 הכה את המתלון בחוזקה בפניו, נאשם 3 הכה אותו מאחור ונטל לידי כוס שתייה, ולאחר מספר שניות הוריד את הכוס והכה את המתלון בפניו בחוזקה באמצעות ידיו. בשלב זה, שלושת הנאשמים התנפלו על המתלון שנפל לרצפה והכו אותו בכל חלקי גופו בבעיטות ומכות תוך שהמתלוננת מנסה למשוך אותם ממנו. בהמשך לכך, וכאשר המתלוננת נפלה לרצפה ספגה אף היא בעיטות ומכות.
- בהמשך למתואר, המשיכו הנאשמים 1 ו-2 להכות במתלון בבעיטות ובאגרופים בכל חלקי גופו עד שבשלב

מסוים בעודו רכון על הרצפה, היכה בו הנאשם 1 בחוזקה בבעיטה חזקה בראשו והמתלונן איבד את הכרתו. בעקבות כך הוזמן נט"ן למקום. או אז ברחו הנאשמים מהמקום.

6. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות חבלה בפניו, סימני שפשוף, חתך בידו ברוחב 3 ס"מ ובו שברי זכוכית. המתלונן פונה לבית החולים ברזילי, בוצעה לו בדיקת CT מוח ותפירה ובהמשך לכך, הלה שוחרר לביתו.

7. בגין אלו הורשעו הנאשמים בעבירה של **תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר** לפי 382(א) + 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

8. ביום 15.05.2018, הציגו הצדדים הסדר טיעון בפני כב' השופטת ט' לחיאני-שוהם במסגרתו הנאשם 1 הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. במעמד זה המאשימה הצהירה כי היה והתסקיר שיתקבל בעניינו יהא חיובי אזי היא תעתור לעונש שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי למתלונן. עוד הצהירה המאשימה כי היה והתסקיר שיתקבל בעניינו של הנאשם 1 יהא שלילי עמדתה העונשית הינה למאסר בפועל וענישה נילוית. ואילו הסנגור עתר כי תבחן שאלת ביטול ההרשעה.

9. עוד במעמד זה הוקלו תנאי שחרורו של הנאשם 1 בהסכמת הצדדים כך שיהא נתון בתנאי מעצר אדם; והותר לנאשם 1 לצאת לעבודה מדי יום בין השעות 16:00 - 01:30. עוד הוסכם כי שאלת ביטול התנאים המגבילים תבחן על ידי שירות המבחן. במעמד זה המאשימה אף הצהירה כי לא תהא לה התנגדות לחזרתו של הנאשם לשירות צבאי.

ג. תסקיר שירות המבחן

10. בתסקירו הביניים מיום 31.05.2018, סוקר שירות המבחן את קורותיו של הנאשם 1 וקורות משפחתו ובכלל זה את העובדה כי באמתחתו שני רישומים ללא הרשעה מבית המשפט לנוער בעבירות רכוש ותגרה במקום ציבורי.

11. שירות המבחן מציין עוד כי הנאשם 1 הודה בביצוע העבירה ולקח אחריות על התנהלותו והביע חרטה על מעשיו. השירות התרשם כי התנהלותו של הלה נבעה ממאפייני אישיותו הילדותיים וקשייו להפעיל שיקול דעת ובחינה של דרכי התמודדות אדפטיביים במצבי קונפליקט. עוד מציין השירות כי הנאשם 1 שולב במסגרת פיקוח מעצר בתיק זה בקבוצה טיפולית תוך שהקפיד להגיע לקבוצה באופן רציף ועקבי; תוך שלהתרשמותם, הלה קשוב לתכנים שעולים בקבוצה אם כי אינו נוטל חלק פעיל בה. להתרשמות השירות, הלה מתקשה בשלב זה לערוך התבוננות אודות דפוסי המכשילים והאלימים.

12. שירות המבחן התרשם עוד כי הנאשם 1 הינו צעיר, בעל שאיפות ותוכניות להשתלבות נורמטיבית בחברה, המשתף פעולה עם שירות המבחן - העומד בפער אל מול חומרת העבירות בהן הורשע. לצד זאת מציין השירות כי בסיטואציות אשר לתפיסתו עלולות לאיים או לפגוע במשפחתו לרבות אחיו, הנאשם 1 עלול לפעול באופן אימפולסיבי ותוקפני לצורך החזרת תחושת השליטה, סיפוק הגנה לקרוביו וצמצום לחצים בהם מצוי. משכך התרשם השירות, כי הלה מתקשה לבחון באופן שקול, בוגר ואחראי את בחירותיו, התנהגותו והמחירים אותם הוא עלול לשלם. כמו כן התרשם השירות מנטייתו של הנאשם 1 לריכוז עצמי, מקושי לגלות אמפטיה כלפי פגיעתו באחרים ובשימוש במנגנוני הגנה להפחתת תחושות של אשמה ואחריות. לצד זאת התרשם השירות כי חווית המעצר וההליכים הפליליים המתנהלים נגדו, מהווים גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.

באיזונם של כלל השיקולים, ולאחר שמנה את גורמי הסיכוי אל מול גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם 1, המליץ השירות על ביטול תנאי המגבילים.

ד. דין והכרעה בעניינו של הנאשם 1

13. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ואת דברי הנאשם 1, מצאתי כי בשלה העת להקל בתנאי שחרורו אם כי לא לבטל כליל את אפקט ההרתעה הטמון בהם.

14. ראשית וכידוע, לשירות המבחן תפקיד סטטוטורי לעניין הגשת תסקיר מעצר לפי סעיף 21א לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, **והוא הגוף המקצועי אותו קבע המחוקק לצורך הערכת מסוכנותו של הנאשם**, המסייע בידו של בית המשפט כ"ידו הארוכה" לאסוף מידע שבית המשפט עצמו מתקשה לאסוף. הוא סוקר עבור בית המשפט את עברו של הנאשם, את מצבו המשפחתי והכלכלי, את מצב בריאותו ואת קיומן של נסיבות מיוחדות שיכול והובילו לביצועה של העבירה. המלצותיו של שירות המבחן מגובשות על-ידי אנשי מקצוע ומומחים, והן מבוססות על היכרות ישירה עם הנאשם וסביבתו וכן על ניסיון עשיר בהערכת מסוכנותם של נאשמים וסיכויי השיקום שלהם (ראו והשוו: בש"פ 267/11 מדינת ישראל נ' ברמוחה (לא פורסם, 13.1.2011)). בנסיבות אלו, מצאתי לקבל את הערכת השירות לפיה, ההליך הפלילי המתנהל כנגד הנאשם 1 מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.

15. שנית, ולגופו של עניין מצאתי כי חרף השתתפותו של הנאשם 1 בקבוצה הטיפולית במסגרת שירות המבחן, הלה עדיין מגלה קושי להתגייס באופן מלא להליך הטיפולי תוך שניכר כי עודנו מגלה קשיים לערוך התבוננות אודות דפוסיו המכשילים והאלימים.

16. בנסיבות אלו ותוך שהתחשבתי בגילו הצעיר ובכך שהנאשם 1 נתון בתנאים מגבילים מזה תקופה ממושכת, תוך שהקפיד לעמוד בתנאי שחרורו ככתבם וכלשונם ללא כל הפרות מצדו ותוך כיבוד אמון בית המשפט אשר ניתן בו; משסברתי כי ישנה חשיבות לאפשר לנאשם להמשיך בהליך הטיפולי בו החל במסגרת שירות המבחן ומשתתי דעתי לכך כי ההקלה האחרונה בתנאיו המגבילים ניתנה אך לפני פחות מחודש (ביום 15.05.2018) - מצאתי באיזונם של דברים לקבל את המלצת שירות המבחן בחלקה ולהורות על הקלה בתנאי שחרורו של הנאשם 1 כדלקמן:

- א. הנאשם 1 יהא נתון במעצר בית לילי מדי יום בין השעות 02:00 - 08:00. הנאשם יוכל לצאת את מעצר הבית בליווי מי ממפקחיו.
 - ב. יתר תנאי השחרור ובכלל זה איסור יצירת הקשר וההרחקה מהמתלונן כמו גם ההפקדות והערבויות - יוותרו על כנם.
 - ג. שירות המבחן יגיש תסקיר ביניים בעניינו של הנאשם 1 תוך 30 יום ובו יפרט את התקדמותו של הלה בהליך הטיפולי.
 - ד. למען הסר ספק יצוין כי הנאשם 1 יוכל להגיע לעבודה ולשוב ממנה ללא ליווי ופיקוח (בהתאם להסכמות שפורטו מפיו של הסנגור בפרוטוקול הדין מיום 15.05.2018, ושעליהם לא חלקה המאשימה במעמד הדין).
- העתק מהחלטתי יישלח לבאי כוח הצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשע"ח, 12 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

נגה שמואל-מאיר - שופטת
סגנית נשיאה

החלטה

בעניינו של הנאשם 2

א. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

17. לפניי בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר הנאשם 2 להקלה בתנאי שחרורו כך שיבוטלו התנאים המגבילים בהם הוא נתון.

18. המאשימה מתנגדת לבקשה, תוך שמדגישה את חומרת העבירה המיוחסת לנאשם 2, נסיבות ביצועה, וכי לא בשלה העת להקל בתנאיו המגבילים לאור רמת המסוכנות הנשקפת הימנו לשיטתה, ולאור העובדה כי הלה נמצא אך בראשיתו של ההליך הטיפולי. מה עוד שלשיטת המאשימה התנאים המגבילים הוקלו בעניינו של הנאשם 2 אך בחודש מאי 2018, כך שלא חל כל שינוי מאז ועד היום המצדיק היעדרות לבקשה.

ב. ההליכים בתיק

19. ביום 15.05.2018, הציגו הצדדים הסדר טיעון בפני כב' השופטת ט' לחיאני-שוהם במסגרתו הנאשם 2 הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. במעמד זה המאשימה הצהירה כי היה והתסקיר שיתקבל בעניינו יהא חיובי אזי היא תעתור לעונש שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי למתלונן. עוד הצהירה המאשימה כי היה והתסקיר שיתקבל בעניינו יהא שלילי עמדתה העונשית הינה למאסר בפועל וענישה נילוית. ואילו הסנגור עתר כי תבחן שאלת ביטול ההרשעה.

20. עוד במעמד זה הוקלו תנאי שחרורו של הנאשם 2 בהסכמת הצדדים כך שיהא נתון בתנאי מעצר אדם; עוד הוסכם כי שאלת ביטול התנאים המגבילים תבחן על ידי שירות המבחן. במעמד זה המאשימה אף הצהירה כי היא מסכימה ברמה העקרונית ליציאתו של הנאשם 2 לעבודה ככל שימצא מקום עבודה.

ג. תסקיר שירות המבחן

21. בתסקירו הביניים מיום 31.05.2018, סוקר שירות המבחן את קורותיו של הנאשם 2 וקורות משפחתו ובכלל זה את העובדה כי הינו נשוי ואב לילד כבן 4 וכי הוא נעדר כל עבר פלילי (למעט רישום אחד ללא הרשעה בעבירות תעבורה משנת 2017). בהקשר זה מצין שירות המבחן כי הנאשם 2 מתקשה לקחת אחריות על תוצאות עבירת התעבורה, רואה את עצמו כקורבן ומתקשה לגלות אמפטיה כלפי הנפגעים בתאונה. כמו כן מצין השירות כי עד כה הנאשם 2 לא השלים את מלוא מכסת שעות עבודות השל"צ שהושתה עליו וכי התקשה להשתלב בהליך טיפולי.

22. שירות המבחן מצין עוד כי הנאשם 2 הודה בביצוע העבירה המיוחסת לו בתיק שבפני ולקח אחריות על התנהלותו והביע צער וחרטה על מעשיו. השירות מצין עוד כי הלה תיאר את המחירים שהוא ומשפחתו משלמים, כשנראה כי הנאשם 2 עסוק בהם כיום תוך שמתקשה לגלות אמפטיה כלפי הפגיעה שלו באחרים.

23. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם 2 שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית במסגרת שירות המבחן. על פי הדיווחים הנאשם 2 מגיע באופן רציף ומוסדר לקבוצה הטיפולית; בקבוצה הלה מעלה קשיים סביב התנאים המגבילים בהם היה מצוי במהלך התקופה ומורכבות מצבו הכלכלי; ההתרשמות הינה כי הנאשם 2 עסוק בתפקודו הנורמטיבי תוך שמתקשה לבחון אלטרנטיבות אדפטיביות להתמודדות במצבי חיים שונים.
24. זאת ועוד, שירות המבחן מציין כי להתרשמותו, הנאשם 2 הינו בעל תפיסה עצמית חיובית ומתפקדת העומדת בפער אל מול העבירה בה הורשע; לתפיסתו, מגלה תפקוד אחראי במישור המשפחתי והתעסוקתי; להתרשמות השירות, הלה נטל על עצמו אחריות הורית אשר לא מותאמת לגילו וליכולותיו האישיות; הלה מצוי בשלבים ראשוניים של גיבוש זהותו האישית; הלה בעל מאפייני אישיות ילדותיים, אשר בסיטואציות חברתיות ובמצבי קונפליקט שונים ולצורך החזרת השליטה בחייו ולהגברת דימויו העצמי, עלול לפעול באופן נגרר, אלים, ומתוך העדר הבנה למורכבות הסיטואציה, חומרתה והשלכותיה.
25. עוד להתרשמות השירות, הנאשם 2 מציג עמדה קורבנית ומגלה קושי לבחון לעומק את דפוסיו המכשילים והאלימים, בחירותיו ודרכי התמודדותו במצבים שונים ואת מורכבות הדינאמיקה עם אחיו הצעיר (הנאשם 1).
26. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 ממזער ומצמצם את מידת דפוסי שתיית האלכוהול על ידו, כשנראה כי במצבים בהם הלה צורך אלכוהול, מתעצמים דפוסיו האלימים ומוחלשת יכולתו לקבל החלטות שקולות; הלה נוטה לריכוז עצמי ולשימוש במנגנוני הגנה להפחתה של תחושות של אשמה ואחריות; לנאשם 2 יכולת להתגייס להליך טיפולי, אם כי עדיין מצוי בשלבים הראשוניים של בחינה עצמית, כשעולה רושם כי בשלב זה הוא עסוק במחירים אותם הוא ומשפחתו משלמים בשל ההליך הפלילי המתנהל כנגדו; לצד זאת, ההליך הפלילי המתנהל כנגדו כיום מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו. באיזון של כלל השיקולים, ולאחר שמנה את גורמי הסיכוי אל מול גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם 2, המליץ השירות על ביטול תנאיו המגבילים.

ד. דיון והכרעה בעניינו של הנאשם 2

27. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ואת דברי הנאשם 2, מצאתי כי בשלה העת להקל בתנאי שחרורו אם כי לא לבטל כליל את אפקט ההרתעה הטמון בהם.
28. ראשית, כפי שצינתי זה מכבר בעניינו של הנאשם 1, הרי שגם בעניינו של הנאשם 2 מצאתי לקבל את הערכת שירות המבחן לפיה, ההליך הפלילי המתנהל כנגד הנאשם 2 מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.
29. שנית, ולגופו של עניין מצאתי כי חרף השתתפותו של הנאשם 2 בקבוצה הטיפולית במסגרת שירות המבחן, הלה עדיין מגלה קושי להתגייס באופן מלא להליך הטיפולי תוך שניכר כי עודנו מגלה קשיים לערוך תבונות אודות דפוסיו המכשילים והאלימים.
30. בנסיבות אלו ותוך שהתחשבתי בכך שהנאשם 2 נתון בתנאים מגבילים מזה תקופה ממושכת, תוך שהקפיד לעמוד בתנאי שחרורו ככתבם וכלשונם ללא כל הפרות מצדו ותוך כיבוד אמון בית המשפט אשר ניתן בו; משסברתי כי ישנה חשיבות לאפשר לנאשם להמשיך בהליך הטיפולי בו החל במסגרת שירות המבחן ומשתתי דעתי לכך כי ההקלה האחרונה בתנאיו המגבילים ניתנה אך לפני פחות מחודש (ביום 15.05.2018) מצאתי באיזון של כלל השיקולים לקבל את המלצת שירות המבחן בחלקה ולהורות על הקלה בתנאי שחרורו של הנאשם 2 כדלקמן:
- א. הנאשם 2 יהא נתון במעצר בית לילי מדי יום בין השעות 23:00 - 08:00. הנאשם יוכל לצאת את

מעצר הבית בליווי מי ממפקחיו.

ב. יתר תנאי השחרור ובכלל זה איסור יצירת הקשר וההרחקה מהמתלונן כמו גם ההפקדות והערבויות -
יוותרו על כנם.

ג. שירות המבחן יגיש תסקיר ביניים בעניינו של הנאשם 2 תוך 30 יום ובו יפרט את התקדמותו של הלה
בהליך הטיפול.

העתק מהחלטתי יישלח לבאי כוח הצדדים ולשירות המבחן.

**ניתנה היום, כ"ט סיוון תשע"ח, 12 יוני 2018, בהעדר
הצדדים.**